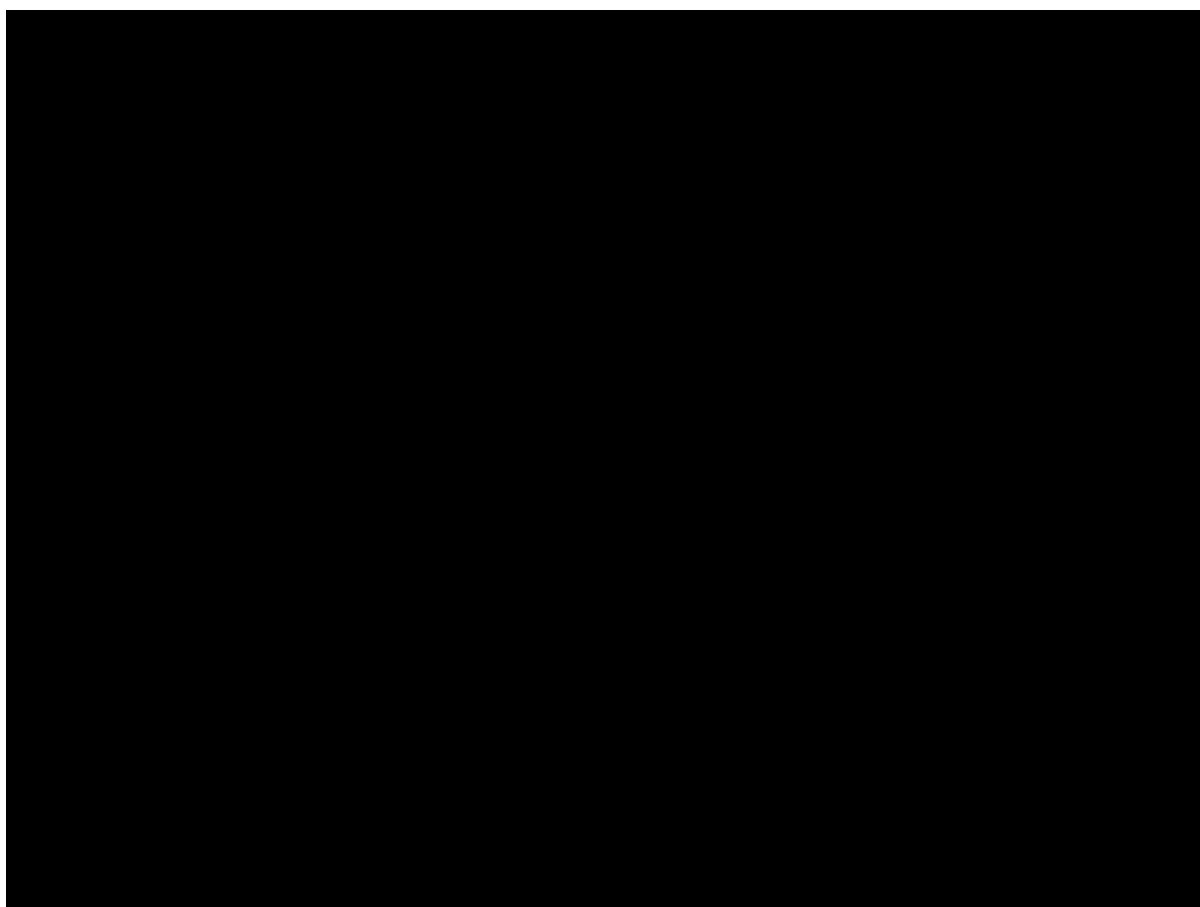

L'esperit cartoixà, més viu que mai

El Cardenal Martínez Sistach ha inaugurat el 34 Congrés sobre la Cartoixa de Montalegre, un Orde monàstic fundat el 1084 per Bru de Colònia i sis companys

29 Octubre, 2015 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

La Cartoixa de Montalegre celebra enguany el sisè centenari de la seva fundació. Per aquest motiu, des del dijous i fins el proper diumenge el Seminari Conciliar de Barcelona acull el 34è Congrés Internacional sobre la Cartoixa. Aquest Congrés té molts anys d història. Hi ha tot un moviment d estudiosos de les cartoixes a nivell mundial, i a Espanya no en falten, tot el contrari. Hi ha gent molt especialitzada que sempre presenta unes ponències amb una gran investigació al darrere , apunta Raquel Lacuesta, co-cordinadora del Congrés.

La província Cartoixana de Catalunya presentarà aquests dies a l'aula magna els últims estudis i recerques científiques sobre la seva història, carisma, arquitectura, arts, literatura o música. Adreçat a especialistes i a la societat en general, l'objectiu del congrés es conèixer una mica millor el llegat de l'Orde Cartoixà. Mantener vivo el espíritu de la cartuja. Son muchas las que se cerraron en 1835 debido a la aplicación de las leyes de desamortización del S.XIX , añade Raquel Lacuesta.

Paraules del Cardenal Martínez Sistach

El Cardenal Martínez Sistach ha inaugurat un Congrés d'un Orde del qual els membres exerceixen vida contemplativa. Va tenir unes paraules d'agraïment cap a una iniciativa que ajuda a tenir un coneixement molt més aproximat de la rellevància d'aquest orde.

L'Orde de la Cartoixa és un orde monàstic fundat el 1084 per Bru de Colònia i sis companys. Els monjos que en formen part, anomenats cartoixans, posposen al seu nom les sigles O. C. o O. Cart. Els cartoixans professen una austeritat extrema en la pràctica i durant tota la seva existència han continuat en aquesta pobresa i sense caure en luxes. És l'únic dels ordes antics que no ha necessitat mai una reforma observant.

L'objectiu d'un cartoixà és la contemplació pura, en una vida monàstica de pregària pura i continuada. Té un caràcter mig eremític, ja que els monjos viuen en comunitat però separats i en solitud, com a ermitans. Les cartoixes requereixen, doncs, una gran extensió de terreny, per permetre als monjos viure bona part del dia aïllats a les seves cel·les individuals: els àpats es fan a la cel·la.

Programa

Durant aquests tres dies de congrés, es durà a terme un programa (que es pot descarregar en el següent [enllaç](#)) enfocat en tres temes: l'Orde Cartoixà. Primerament la organització, espiritualitat i carisma cartoixà. També la Província Cartoixana de Catalunya, les cartoixes de Catalunya (Escaladei, Montalegre, Sant Pol de Mar i Vallparadís de Terrassa) i finalment la Cartoixa de Montalegre, Història i patrimoni cultural (arquitectura, art, arxiu, biblioteca, conservació i restauració del patrimoni).

